

tilbydes Obersten Sæde i det eventuelle Selskabs Direktion; og da Direktionen sagtens skulde være lønnet, vilde saadan lidt personlig Uvilje let blive overvundet.

„Var der ikke større Vanskeligheder“ — tilføjede han tørt — „vilde Sagen være nem at ordne.“

Til Pers Kraftmaskiner og andre Opfindelser, der af Ivan var bleven omtalt som epokegørende, viste der sig aldeles ingen Tillid blandt de forsamlede Herrer. I Modsætning til Philip Salomon talte de kun om Havneprojektet og navnlig om Muligheden for at skaffe den lille Klitø Anerkendelse som toldfrit Omraade. Max Bernhardt erklærede endog rent ud, at han ansaae alene denne Del af Forslaget for egnet til Drøftelse. Til Gengæld talte han meget ivrigt mod et Par af de andre Herrer, der foreslog yderligere Indskrænkninger i Pers Plan for at gøre Forsøget med den mere overkommeligt.

„En videregaaende Amputation vilde være ensbetydende med en Aflivelse,“ ytrede han. „Jeg maa for mit Vedkommende bestemt fastholde, at Frihavnsprojektet søges virkeliggjort i sit fulde Omfang ... som en Nationalsag, for hvilken det gælder om at vække det samlede Folks Interesse, saadan som Hr. Salomon før meget rigtigt udtrykte det, ... eller at hele Historien paa Forhaand opgives som uigennemførlig.“

Ivan gjorde store Øjne. I Betragtning af Max Bernhardts forudgaaende, langvarige Vægring ved at befatte sig med Sagen havde han ikke turdet vente en saa ubetinget Tilslutning fra hans Side. Ogsaa flere af de andre Herrer var tydeligt overraskede over den usædvanlige Varme, hvormed Max Bernhardt her gik i Skranken for en Forretning, der i deres Øjne tog sig saare tvivlsom ud.

Max Bernhardts og Vekselerer Herløvs pludselige Interesse for Pers Værk havde da ogsaa en skjult Aarsag. De var kommen under Vejr med, at der i den af de københavnske Hovedbanker, med hvis Direktion de levede paa Krigsfod, for Tiden arbejdedes med et andet Frihavnsprojekt, knyttet naturligtvis til København. Det var nu deres Hensigt at komme Modstanderne i Forkøbet med dette fuldt færdige, vestjyske Projekt, om hvilket der med Dags Varsel kunde aabnes en Diskussion i Pressen. Nogen stor Tro til, at der skulde kunne oparbejdes nogen virksom Stemning for det i Handelsverdenen havde ingen af dem; deres Tanke var kun, at det kunde gøre Nytte som Sprængstof og splitte den Interesse for Frihavns-